

4. Лейба Л. В. Правове регулювання вирішення земельних спорів : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06 / Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. Х., 2005. С. 163.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-277-0-27>

КОДИФІКАЦІЯ АГРАРНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Савченко Дмитро Сергійович

студент IV курсу

*Інституту підготовки юридичних кадрів для Служби безпеки України
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

«Ринок землі», «агробізнес», «органічна продукція», «оренда землі» – ці та багато інших термінів щодня можна зустріти на офіційних сайтах, у новинах та на сторінках державних органів та у соціальних мережах. Навіть цей незначний факт може свідчити про те, що аграрні правовідносини в Україні є динамічними, оскільки вони постійно розвиваються та зазнають значних змін. Саме природа цих сільськогосподарських відносин породжує потребу в вдосконаленні законодавства для їх регулювання.

Питання реформування аграрного законодавства актуальне не лише для України, а й для багатьох інших країн світу. Тому дослідженню даної проблеми приділяється увага значної кількості вчених. Такими науковцями є: Алексєєв С.С., Гетьман Є.А., Жушман Є.П., Брінцов А.І., Беззуб І.В., Єрмоленко В.М., Статівка А.М. та інші.

Неодноразова земельна реформа в нашій країні призвела до посилення законодавчої діяльності державних органів, що призвело до постійного розширення законодавчої бази регулювання земельних правовідносин. Кожен нормативно-правовий акт спрямований на сприяння та регулювання відносин між суб'єктами в аграрній сфері, але вони надто численні та несистематизовані, що унеможливило чітке приведення аграрних відносин до правових норм. Крім того, можливі неузгодженості між нормами різних законодавчих актів, що регулюють земельні відносини у тій чи іншій сфері, що свідчатиме про їхню неякісність. Саме з цих причин аграрне законодавство в Україні потребує вдосконалення.

Систематизація сільськогосподарського законодавства в кодифікованій формі може бути одним із шляхів його вдосконалення. Кодифікація – це метод спрощення законодавства, у процесі якого створюється єдиний кодифікаційний акт, що включає як уже існуючі норми, так і нові норми, що вносять зміни до регулювання окремих сфер суспільних відносин. Саме кодифікація робить законодавство системним і цілісним, здатним регулювати суспільні відносини в аграрній сфері в повному обсязі [1, с. 88].

Те, що кодифікація земельного законодавства дійсно позитивно впливає на розвиток правовідносин у цій сфері, підтверджує досвід зарубіжних країн, які вже мають такий кодекс. Наприклад, у Хорватії це Закон «Про сільське господарство». Закон визначає сільське господарство в Республіці Хорватія як стратегічний вид діяльності, про форми сільськогосподарської діяльності тощо. Багато вчених вважають прийнятий у 2009 році закон важливим кроком у покращенні аграрних відносин у країні.

У Франції також діє статут, який регулює сільськогосподарські правовідносини. Називається він «Сільський (Аграрний) кодекс». Вже з назви нормативно-правового акта зрозуміло, що він комплексно регулює всю сферу аграрних правовідносин в країні. І той факт, що Франція має одні з найкращих показників у сфері світового розвитку сільського господарства, свідчить про те, що наявність цього правового акту приносить бажані результати [2, с. 200].

Згідно з досвідом і іноземного аграрного законодавства, можна передбачити, що моя країна також матиме великі перспективи. Отже, в результаті вдосконалення українського аграрного законодавства можливе створення нового нормативно-правового акта під назвою Аграрний кодекс України або Основи аграрного законодавства України. Незалежно від назви, його метою має бути створення якісної, впорядкованої та системної системи земельного законодавства, що позитивно впливає на розвиток земельних правовідносин та забезпечує його стабільність.

Звичайно, в Україні існує велика кількість нормативно-правових актів, присвячених регулюванню відносин в аграрному секторі, що ускладнює процес їх систематизації, тому його вдосконалення можна проводити в кілька етапів. Так, наприклад, можна виходити з того, що нормативно-правові акти, які регулюють сфери, пов'язані з суспільними відносинами, об'єднуються в хронологічному або алфавітному порядку без зміни їх змісту, тобто систематизації на кшталт злиття. Цей перший крок сприятиме фактичному розвитку галузей, пов'язаних із сільським господарством. використання поведінки. Другим етапом може стати ухвалення українського аграрного закону. Законопроект зможе

комплексно врегулювати умови провадження сільськогосподарської діяльності, визначити правовий статус основного суб'єкта такої діяльності та напрями державної підтримки у цій сфері. Якщо прийняття такого закону позитивно вплине на подальший розвиток відносин в аграрному секторі, то це має стати поштовхом до третього етапу – ухвалення єдиного закону [3, с. 80].

Таким чином, кодифікація є ефективним засобом систематизації українського аграрного законодавства і дійсно може позитивно вплинути на розвиток аграрних правовідносин. Законодавці повинні докласти достатньо зусиль і творчої роботи в упорядкуванні та систематизації діючих нормативно-правових актів, а також у створенні нових правових норм, що регулюють аграрні правовідносини, результатом яких стане єдиний писаний закон, який зможе комплексно регулювати аграрні секторі Усі відносини, що виникають. Зарубіжний досвід показує, що така поведінка справді може досягти бажаного ефекту, тому в Україні необхідно спробувати кодифікувати аграрне законодавство. Саме такі дії можуть забезпечити розвиток, удосконалення та стабільність норм аграрних правовідносин.

Література:

1. Брінцов А.І. Поняття кодифікації аграрного законодавства України. *Науковий вісник публічного та приватного права* . 2016. № 2. С. 87-93.
2. Багай Н.О. Поняття та форми систематизації аграрного законодавства України. *Порівняльно-аналітичне право*. 2018. № 4. С. 199-201.
3. Статівка А.М. Про концепцію систематизації аграрного законодавства. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2017. № 3. С. 77-89.